

ת"פ 17116/03/14 - מדינת ישראל נגד עצי כפר יאסיף בע"מ, נקולא סעיד

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 17116-03-14 מדינת ישראל נ' עצי כפר יאסיף בע"מ ואח' 12 פברואר 2015

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. עצי כפר יאסיף בע"מ
2. נקולא סעיד

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גלעד גפן

הנאשם מס' 2 - נוכח

הסניגור - עו"ד ניזאר מחול ממשרד עו"ד חנא בולוס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בתיק זה הוגש כתב אישום המייחס לשני הנאשמים, נאשמת 1 חברה ונאשם 2, מי שנטען כלפיו כמשמש כמנהל בפועל בחברה, עבירות עיסוק בעסק ללא רישיון, אי קיום צו בית משפט והפרת הוראה חוקית.

2. בהתאם לעובדות הנטענות בכתב האישום, ביום 13.1.14, בית משפט השלום בעכו קבע בגזר דינו, לאחר הרשעת נאשמים 1 ו-2 בניהול עסק ללא רישיון, כי על הנאשמים לסגור את העסק תוך 30 יום. במתן גזר הדין נכח נאשם מס' 2.

ביום 23.2.14 נערכה ביקורת של משטרת ישראל בה נצפה נאשם 2 כשהוא מפעיל מלגזה

3. כל ראיות התביעה הוגשו בהסכמת הסניגור והנאשמים טענו באמצעות סניגורם כי אין להשיב לאשמה.

עמוד 1

4. הסיגור העלה ארבע שעלות אשר בגין לטענתו אין להשיב לכלל ההאשמות או לחלקן. המאשימה הגישה תגובתה. אדון בכל שאלה שמציג הסיגור.

5. הסיגור טוען כי אין בעובדות המתוארות ואין בעובדות הכלולות בראיות המאשימה ת/2, ת/3, ת/4, המתייחסות לתיעוד ביקורת המשטרה במקום, כדי להוות ראיות בדבר הפעלת עסק.

אינני מקבלת טענתו כי בגין האמור אין להשיב לאשמה. אין מחלוקת כי מי שנצפה על המלגזה הינו הנאשם 2. מדובר במי שהורשע בהפעלת אותו עסק. על פי טענות הסיגור, הנאשם נצפה שעה בה הפעיל את המלגזה מחוץ לעסק כשהוא מוריד סחורה ממשאית ומניחה בסמוך לה, מחוץ לעסק.

גם אם אקבל את טענתו כי זו התמונה הבלעדית העולה מחומר הראיות, מוצאת אני כי יש בכך כדי להעביר את הנטל להסבר לכתפיו. כלומר, מוצאת אני כי המאשימה עמדה במקרה זה בנטל הוכחה מעל 50 אחוז, דבר המחייב מתן תשובה.

לעניין זה אסביר כי אם מדובר במי שהורשע בהפעלת אותו עסק מוריד סחורה אשר טיבה תואם את טיב אותו עסק, בפתח העסק, ומוסיף לכך מה שהסיגור לא ציין כי השוטר ציין בהודעתו כי שער העסק בסמוך היה פתוח, אזי נוצרת חזקה עובדתית כי אכן הסחורה נועדה לאותו עסק, חזקה המחייבת תשובה.

6. הסיגור מעלה שאלה - האם הופר צו שיפוטי לאור מועד כניסת הצו לתוקף ביום 27.3.14. לצורך כך מפנה הסיגור להחלטת כב' השופט טנוס אשר האריכה את מועד כניסת הצו לתוקף.

מפנה המאשימה לכך כי אכן הוארך מועד כניסת הצו לתוקף אך לא בדיעבד וקיים פער זמנים בו הצו כן היה בתוקף, שכן הצו נכנס לתוקפו ביום 12.2.14, המועד בו נערכה הביקורת הינו ביום 23.2.14, בשעה 10.00 והמועד בו התבקש ביהמ"ש להאריך את תוקפו של הצו הינו שעה לאחר מכן. גם אז לא ניתן צו אלא לאחר דיון שהתקיים ביום 6.3.14, בו קבעה כב' השופטת טנוס כי הארכה ניתנת מאותו יום.

במצב דברים זה, אינני מוצאת כי קמה כאן עילה לאין להשיב לאשמה, ועל הנאשמים להתמודד עם טענות אלה.

7. הסיגור מעלה שאלה נוספת - האם נאשם 2 אחראי במידה ויוכח כי אכן העסק פעל ללא רישיון ולאחר מתן צו סגירה, שכן מי שרשום כמנהל הינה הגב' נאאלה סעיד ולא הוא.

לעניין זה אפנה להוראות סעיף לחוק רישוי עסקים, על פיו לא רק מנהל רשום נושא באחריות אלא גם מנהל בפועל.

שאלת היותו של הנאשם מנהל בפועל אולי שנויה במחלוקת בין הצדדים, אך בשלב זה של הדיון, הרימה המאשימה את הנטל, במידה העולה על 50 אחוז כמדובר במי אשר גם מנהל בפועל, שכן

ראשית מדובר במי שהורשע בהפעלת העסק רק כחודש ו-10 ימים קודם לכן ונמצא לכאורה פועל בעסק. מעבר לכך קיימת הודעת השוטר על פיה השיב כי הוא מנהל בעסק.

8. הסניגור טוען להגנת זוטות דברים. אינני יכולה לקבל טענתו זו, שכן, לכל היותר טענתו היא "לזוטות ראיות" אולם אם ימצא ביהמ"ש לנכון על סמך אותן ראיות לקבוע את אשר מבקשת המאשימה, אז אין מדובר בזוטי דברים או לכל הפחות יש מקום להגנת הנאשם בעניינים אלה.

9. לפיכך הנני מורה על דחיית טענת הנאשמים שאין מקו להשיב לאשמה.

10. באשר לשאלת הופעתה של נאשמת 1 - טוענת המאשימה כי הנאשם 2 הינו מי שמנהל אותה בפועל. הנאשם 2 התייצב. עוד יש לציין כי הסניגור הגיש יפוי כוח על פיו הוא מייצג את שני הנאשמים.

לפיכך, כל עוד טוענת המאשימה כי נאשם 2 הינו מי שמנהל בפועל אצל הנאשמת 1, אינני מוצאת כי יכולה לטעון היא כי לא התייצבה לדיון.

11. **נקבע לפרשת הגנה ליום 2.6.15 שעה 10.00.**

הסניגור יודיע עד לא יאוחר מיום 1.4.15 כמה עדים מבקש הוא להעיד ואת שמותיהם.

**ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ה,
12/02/2015 במעמד הנוכחים.
שושנה פיינסוד-כהן, שופטת**

הוקלד על ידי אסנת אלקובי